

|                              |
|------------------------------|
| ОБЩИНСКИ СЪВЕТ<br>БУРГАС     |
| Регистрационен индекс и дата |
| 01-02 000401 08 02 12        |
| УТ, ПБ                       |
| 08.02.12 -                   |

ДО  
КМЕТА НА ОБЩИНА БУРГАС

На вниманието и на Гл. архитект  
на Община Бургас – арх. Илиева

ДО  
ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА  
ОБЩИНСКИ СЪВЕТ - БУРГАС

### ЗАЯВЛЕНИЕ

от  
Йоанна Тодорова Чакърова - гр. Бургас, ул. „1“ и  
Христина Тодорова Тонева - гр. Сливен, ул. „1“

с общ адрес за съобщения: гр. Бургас, ул. „“ , ет. 3  
Адвокатско дружество „Костов, Стойков и Ко“, тел. 056 ,

Относно: отмяна на Решение № 40-17/21.10.2010г. на Общински съвет - Бургас, с което е одобрен проекта за актуализация - изменение на ПУП - ПРЗ на ж.к. „Славейков“, гр. Бургас, в частта му за УПИ ХХІІІ-365 в кв. 49 по плана на комплекса, съобразно Решение № 107/25.01.2012г. на Административен съд - Бургас постановено по адм. дело № 472/2011г., и предприемане на законосъобразни действия за повторно провеждане на процедурата по одобряване на ПУП - ПЗ за УПИ ХХІІІ-365 в кв. 49 по плана на комплекса.

Уважаеми господин Николов,

Уважаема госпожо Маджарова,

С решение № 40-17 от 21.10.2010г. по повод докладна записка с вх. № 00 03290 от 08.10.2010г. на Кмета на Община Бургас, Общински съвет - Бургас е одобрил предложени проект за Актуализация - изменение на ПУП - ПРЗ на ж.к. „Славейков“, гр. Бургас - окончателен проект при условията на чл. 16 от

ЗУТ, заедно с правилата и нормативите за неговото прилагане. В решението на Общинския съвет е обективизирана и забрана в срок от 5 години, считано от датата на влизане в сила на плана да не се допускат и одобряват изменения на ПУП - ПРЗ, касаещи промяна в отреждане, характер, начин и показатели на застрояване.

В качеството ни на собственици на имот с пл. № 87, част от бивш имот 699, местност „Мадика“, за който ни имот с одобрения план се обособява УПИ XXIII-365 в кв. 49 по плана на комплекса, обжалвахме решението на Общинския съвет, в частта му:

- план за застрояване;
- с която, е наложена забрана в срок от 5 години, считано от датата на влизане в сила на плана да не се допускат и одобряват изменения на ПУП - ПРЗ, касаещи промяна в отреждане, характер, начин и показатели на застрояване.

С решението на Административният съд, което Ви представяме:

- се отменя решение № 40-17/21.10.2010г. на Общинския съвет в частта му ПЗ /определено предназначение, начин на застрояване, градоустройствени показатели и пр./ за имота ни УПИ XXIII-365 в кв. 49 по плана на комплекса, като съда връща административната преписка на Общински съвет - Бургас, за произнасяне в отменените части на решението съобразно мотивите на самото решение;

- се обявява за нищожно решение № 40-17/21.10.2010г. на Общинския съвет в частта му, с която е наложена забрана в 5-годишен срок, считано от датата на влизане в сила на плана да се допускат и одобряват изменения на ПУП - ПРЗ, касаещи промяна в отреждане, характер, начин и показатели за застрояване;

- се осъжда Община Бургас да ни заплати общо сумата от 900 лв. разноски по делото.

В мотивите си съда е посочил противоречията с материалния закон при одобряването на Актуализацията - изменение на ПУП - ПРЗ на комплекса, които са наложили така постановеното решение.

В изпълнение на така постановено решение на съда, при съобразяване с мотивите му и с оглед изискванията на ЗУТ и подзаконовите нормативни актове по неговото прилагане, с настоящата кореспонденция изразяваме следното предложение:

При повторното разглеждане и одобряване на проекта за Актуализация - изменение на ПУП - ПЗ в частта му за УПИ XXIII-365 в кв. 49 по плана на комплекса, за същия да се определят:

- конкретно предназначение по чл. 4, ал. 7, т. 7 от Наредба № 7 за ПНУОТУЗ - „за обществено и делово обслужване“;
- максимална плътност на застрояване - до 75 %;
- максимална интензивност на застрояване - до 3;

- минимална необходима озеленена площ - мин. 20%;
- характер на застрояване и етажност - ниско застрояване до 10 м. и до 3 етажа.
- начин на застрояване - „свързано застрояване“ на общите регулационни линии със съседния УПИ XXII-365 в кв. 49.

Считаме, че така направеното ни предложение е в пълно съответствие с нормативните и строителни правила и стойности, като се съобрази, че кв. 49 по плана на комплекса, попада в територия от разновидност „смесена централна зона“ - Ц. И по този начин определени за имота ни, биха отговорили на изискването при провеждане на процедурата по устройствено планиране на територията, за законосъобразно и целесъобразно застрояване.

В дух на коректност с настоящата кореспонденция, заявяваме ясно и непоколебимо волята си, че при повторно провеждане и одобряване на ПУП - ПЗ за имота ни - УПИ XXIII-365 в кв. 49 по плана на комплекса съобразно предложението ни, няма да претендираме присъдените ни със съдебното решение деловодни разноски. Това фактическо и правно положение можем да скрепим в спогодба при желание от Ваша страна.

Приложение: Решение № 107/25.01.2012г. на Административен съд - Бургас постановено по адм. дело № 472/2011г.

С почит:

/Иоана Чакърова/

/Христина Тонева/

## РЕШЕНИЕ

№ 107/25.01.2012 година, гр. Бургас,

Административен съд – Бургас, в съдебно заседание на двадесет и втори ноември две хиляди и единадесета година, в състав:

Съдия: Веселин Енчев

при секретар Галина Дразова, разглежда докладваното от съдия Енчев адм.д. № 472/2011 година.

Производството е по реда на чл.215 ал.1 от Закона за устройство на територията (ЗУТ), във вр. с чл.145 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Жалбоподателите Йоанна Тодорова Тонева от град Бургас, ул."Цар Симеон I" № 91 и Христина Тодорова Тонева от град Сливен, ул."Владимир Зографов" № 9Б са оспорили частично решение № 40-17/21.10.2010 година на Общински съвет – Бургас (ОБС), с което на основание чл.21 т.11 от ЗМАСМА, чл.129 ал.1 от ЗУТ и предвид решения на ЕСУТ, взети с протоколи №17/23.06.2010 година и № 26/10.09.2010 година, ОБС е одобрил проект за актуализация – изменение на ПУП – ПРЗ на ж.к. „Славейков – окончателен проект при условията на чл.16 ЗУТ, заедно с правилата и нормите за неговото прилагане със следните изменения: УПИ III в кв.51 да бъде отреден за озеленяване; УПИ VIII, IX, X, XI и XII в кв.45, които са новообразувани, да бъдат отредени за обществено обслужване, с плътност до 20% и височина – до един етаж; в срок 5 години считано от датата на влизане в сила на плана не се допускат и одобряват изменения на ПУП-ПРЗ, касаещи промяна в отреждане, характер, начин и показатели на застрояване. За имоти – общинска собственост, за които Община Бургас има инвестиционни намерения в посочения срок, изменение на ПУП може да бъде допуснато след решение на ОБС гр.Бургас.

Процесното решение е оспорено в частта, отнасяща се за УПИ XXIII-365 в кв. 49 по плана на ж.к."Славеков", както и в частта относно забраната в 5 годишен срок, считано от датата на влизане в сила на плана да не се допускат и одобряват изменения на ПУП-ПРЗ, касаещи промяна в отреждане, характер, начин и показатели на застрояване относно ПУП-ПРЗ за УПИ XXIII-365 в кв.49 по плана на ж.к."Славеков".

В жалбата се поддържа, че решението е незаконосъобразно, като издадено в противоречие с материалноправни разпоредби и в несъответствие с целта на приложимия закон. Твърди се, че с приетото решение и даденото одобрение на ПУП – ПРЗ на ж.к. „Славейков е ограничен вида на допустимото застрояване за УПИ XXIII-365 в кв.49 – само „за търговски дейности“, което противоречи на чл.36, ал.2 от Наредба №7 за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони. На следващо място, жалбоподателите намират, че с одобрения ПУП-ПРЗ се ограничава начина на застрояване в процесния имот – противоречие с чл.37, ал.1 от Наредба №7. По отношение на градоустройствените показатели, в жалбата се твърди, че определените с процесния ПУП-ПРЗ на ж.к."Славейков" за УПИ XXIII-365 в кв.49, не отговарят на изрично посочените в чл.38 от наредбата.

Твърди се още, че наложената забрана в 5 годишен срок считано от датата на влизане в сила на плана да не се допускат и одобряват изменения на ПУП-ПРЗ, касаещи промяна в отреждане, характер, начин и показатели на застрояване е нищожна, поради липса на законово основание за налагането ѝ, както и поради липса на компетентност от страна ОбС да налага такива забрани.

Иска се, съдът да отмени решението на ОбС - в оспорената му част. Претендират се разноси по делото.

Ответникът, чрез представител по пълномощие, оспорва жалбата като неоснователна.

След като се запозна с доказателствата по делото и доводите на страните, съдът приема за установено следното.

По допустимостта на оспорването.

Общинският съвет като орган на местното самоуправление в общината е длъжен да упражнява правомощията си по чл. 21 от ЗМСМА, като на основание т.11 приема решения за създаване и одобряване на устройствени планове и техни изменения за територията на общината или за части от нея при условията и по реда на Закона за устройство на територията (ЗУТ).

За да бъде гарантирано законсъобразното упражняване на предоставените на общинския съвет със закон правомощия при създаване и одобряване на устройствени планове и техни изменения за територията на общината или за части от нея, решенията трябва да бъдат взети в рамките на компетентността, при спазване на административнопроизводствените правила и на съответните материалноправни норми, поради което на основание чл.45 ал.3 от ЗМСМА – актовете на общинския съвет могат да се оспорват пред съответния административен съд. Съгласно разпоредбата на чл.215, ал.1 от ЗУТ, индивидуалните административни актове по този закон, отказите за издаването им и административните актове, с които те са отменени или оставени в сила, с изключение на тези по чл. 216 ал. 1, могат да се обжалват пред съответния административен съд по местонахождението на недвижимия имот. В разпоредбата на чл.214 т.1 предл. първо от ЗУТ е посочено, че индивидуални административни актове по смисъла на този закон са актовете за устройство на територията по чл.1 от същия закон. В конкретния случай се оспорва решение за одобряване на проект за актуализация – изменение на ПУП – ПРЗ на ж.к. „Славейков“ гр.Бургас – окончателен проект при условията на чл.16 ЗУТ, заедно с правилата и нормите за неговото прилагане. Оспорването е извършено в законоустановения срок и от заинтересовани лица по смисъла на чл.131, ал.1, вр. ал.2, т.1 от ЗУТ. Затова, настоящият съдебен състав приема, че оспорването е допустимо.

От фактическа страна съдът установи следното.

С решение № 4463/31.01.1995 година на Районен съд - Бургас по гр.д. № 1799/1994 година (лист 11) и решение № 9703/07.02.1995 година на Поземлена комисия – Бургас, за възстановяване правото на собственост на земи в съществуващи или възстановими стари реални граници в землището на град Бургас (лист 14) на жалбоподателите е възстановено правото на собственост върху имот с площ от 0,122 дка., четвърта категория в землището на град Бургас, местността „Мадика“, понастоящем ж.к. „Славейков“ с пл.н. 87, част от бивш имот 699 в землището на град Бургас по плана от 1957 година, при граници - улица до бл.58 и бл.59 и терен, отреден за ел. подстанция.

С договор 12-0-76(1)/08.12.2009 година (лист 74) Община Бургас е възложила на „Геоарх“ ЕООД - София изработване на актуализация –

изменение на ПУП-ПЗ на ж.к. „Славейков“, град Бургас, съгласно приложено техническо задание (лист 78 – 83).

Изготвеният проект е приет от Експертния съвет по устройство на територията на заседание, проведено на 23.06.2010 година с решение, изразено в протокол № 17/23.06.2010 година (лист 72).

С докладна записка входящ № 00 03290/08.10.10 година на Общински съвет Бургас (лист 71), кметът на общината е уведомил ОбС относно „Одобряване на актуализация-изменение на Подробен устройствен план – План за регулация и застрояване на ж.к. „Славейков“, гр.Бургас – окончателен проект“ с предложение ОбС да одобри проекта.

С Решение № 40-17 от заседание, проведено на 21.10 и 26.10.2010 година (лист 126), Общински съвет Бургас е одобрил предложението от кмета проект за Актуализация – изменение на ПУП-ПЗР на ж.к. „Славейков“ – окончателен проект при условията на чл.16 от ЗУТ, съгласно който възстановеният на жалбоподателките имот с пл.№ 87, обособен от бивш имот 699 в землището на гр.Бургас по плана от 1957 година е транслиран (обособен) в УПИ XXIII-365 в кв.49, като за същия е отредено предназначение – „за търговски дейности“.

За изясняване на факти, от значение за спорното право, по делото е допуснато извършването на съдебно-техническа експертиза със задачи, поставени в нарочна молба от жалбоподателите. Съдът кредитира представеното заключение на експертизата като компетентно и безпристрастно.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи.

В настоящото производство, съгласно чл.168 от АПК, съдът следва да провери законосъобразността на издадения административен акт на всички основания по чл.146 АПК, като установи дали акта е издаден от компетентен орган и в съответната форма, спазени ли са процесуалноправните и материалноправни разпоредби по издаването му и съобразен ли е с целта на закона.

Съдът намира, че обжалваният административен акт е издаден от компетентен орган – Общински съвет Бургас, съгласно правомощията му по чл.129 ал.1 от ЗУТ и чл.21 ал.1 т.11 от ЗМСМА, при спазване на установената писмена форма и при наличие на законово регламентирани реквизити за неговото издаване.

Не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила по издаването му.

По отношение възраженията за допуснати нарушения на материалния закон при издаване на обжалваното решение

Съгласно чл.16 ал.3 от ЗУТ, лицето и площта на новообразуваните урегулирани имоти, конкретното им предназначение, характерът и начинът на застрояването им се определят със самия подробен устройствен план. В легалната дефиниция на понятието „урегулиран“ поземлен имот“ или „урегулиран имот“, дадено в §5 т.11 от ЗУТ се казва, че това е поземлен имот, за който с подробен устройствен план са определени граници, достъп от улица, път или алея, конкретно предназначение и режим на устройство. С оглед на посоченото, се налага извод, че при изработването на ПУП за определена територия, за всеки „урегулиран поземлен имот“ се посочва конкретно предназначение в зависимост от вида на територията.

В чл.4 ал.6 от Наредба № 7/22.12.2003 година за правила и нормативи за устройство на отделните видове територии и устройствени зони (НПНУОВТУЗ) е посочено, че с подробните устройствени планове се определя конкретното предназначение за всеки отделен поземлен имот, а в ал.7, изчерпателно в 19 точки, са изброени видовете предназначение, които поземлените имоти могат да имат. Видът предназначение „за търговски дейности“, който административният орган е определил за процесния имот – УПИ XXIII-365 в кв.49, не е сред императивно посочените от законодателя видове предназначение, поради което съдът намира оспореното решение на ОбС Бургас, в частта, с която е одобрено предназначение за УПИ XXIII-365 в кв.49 – „за търговски дейности“ за незаконосъобразно, като противоречащо на приложимите материалноправни разпоредби. Наред с това, следва да се посочи, че приложената административна преписка, съдържаща документи във връзка с изработването на ПУП-ПРЗ за ж.к. „Славейков“ не съдържа мотиви по отношение предвиденото за имота предназначение. По тези съображения, съдът намира, че процесното решение на ОбС следва да бъде отменено в тази част.

По отношение възражението на жалбоподателите, че при определяне предназначението на имота, административният орган е следвало да се ръководи от разпоредбата на чл.36 ал.2 т.3 от НПНУОВТУЗ и изрично да посочи, че същият се отрежда за „търговски и други обслужващи дейности“ вместо ограничаващото „за търговски дейности“, следва да се направи следното уточнение. В първата алинея на цитираната правна норма се посочва, че териториите от разновидност „смесена централна зона“ са територии на населените места, предназначени за многофункционално ползване и означени като (Ц). Видно от представената графична част (лист 148) на одобрения проект за актуализация – изменение на ПУП-ПРЗ на ж.к. „Славейков“, кв.49, процесният имот УПИ XXIII – 365 е обозначен именно като „смесена централна зона“ (Ц). Този извод се подкрепя и от заключението на вещото лице.

Съобразно ал.2 на чл.36 от НПНУОВТУЗ в териториите от разновидност „смесена централна зона“ могат да се изграждат: 1. административни и делови сгради; 2. сгради за социални, просветни, учебни, културни, религиозни и други обществени дейности; 3. търговски и други обслужващи сгради и комплекси; 4. жилищни сгради, в т.ч. със смесено предназначение; 5. хотели и заведения за хранене и развлечения; 6. сгради за безвредни производствени и занаятчийски дейности; 7. бензиностанции, газостанции и надземни и подземни гаражи и паркинги за леки автомобили; 8. сгради, мрежи и съоръжения на техническата инфраструктура. Недвусмислено от съдържанието на нормата се налага извод, че тя урежда вида на строителството, което е допустимо в урегулирани поземлени имоти, които са част от „смесена централна зона“, което означава, че същата е неприложима по отношение определяне на предназначението на имотите. Едва след като предназначението им е било определено в съответствие с чл.4, ал.7 от НПНУОВТУЗ и съобразно конкретното предназначение, в процеса по разрешаване на строителството следва да се съобрази императивно допустимият с чл.36, ал.2 от НПНУОВТУЗ вид на сградите, които могат да се изграждат.

По отношение възражението на жалбоподателите срещу определения начин на застрояване:

В процесния ПУП-ПРЗ на ж.к. „Славейков“ за имот УПИ XXIII – 365 в кв.49 е предвидено „свободно застрояване“. Това е и становището в заключението на вещото лице.

Съгласно чл.21 ал.1 от ЗУТ, начинът на застрояване в съседни урегулирани поземлени имоти е свободно или свързано застрояване, а съгласно чл.37 ал.1 от НПНУОВТУЗ, застрояването в територии от разновидност "смесена централна зона" може да бъде в отделни урегулирани имоти или комплексно (групово) застрояване, като се предвижда предимно свързано и при спазване на условията, определени в чл. 26 ЗУТ. В посочената разпоредба, законодателят недвусмислено е изразил волята си, че при предвиждане на строителство в урегулираните поземлени имоти в смесени централни зони се предвижда предимно свързано строителство. За да се игнорира преимущественото свързано застрояване и да се предвиди свободно застрояване е необходимо това да е наложено от конкретен установени обстоятелства за конкретния имот. Такива в приложената административна преписка, за имот УПИ XXIII – 365 в кв.49, не се съдържат. В заключението на експертизата се посочва, че от гледна точка на технически правила и нормативи за процесния имот не съществува пречка да се допусне „свързано застрояване“ на общите регулационни линии със съседния УПИ XXII в кв.49, при условие, че е налице съгласие на собствениците на УПИ XXIII-365 в кв.49 и УПИ XXII в кв.49, ако се запази предвиденото ниско застрояване.

С оглед посочените правни норми, заключението на вещото лице и поради липса на мотиви относно решението на административния орган за предвиденото в имота на жалбоподателите строителство, съдът счита, че процесното решение на ОБС Бургас в тази част за незаконосъобразно и подлежащо на отмяна.

По отношение възражението на жалбоподателите срещу определените за УПИ XXIII-365 в кв.49 градоустройствени показатели:

Съгласно чл.38 ал.1 от НПНУОВТУЗ, урегулираните имоти за жилищно, обществено или смесено предназначение в територии от разновидност "смесена централна зона" се устройват и застрояват по нормативи, установени с подробните устройствени планове и съобразени със следните стойности: Много големи и големи градове - Плътност на застрояване от 50% до 100%; Интензивност на застрояване от 2,0 до 5,0; Необходима озеленена площ от 20% до 30%.

Съгласно §1 ал.1, т.1 от НПНУОВТУЗ, при прилагането на тази наредба според съществуващия брой на населението им градовете се категоризират, както следва: много големи градове - над 200 хил. жители.

С оглед посочените разпоредби, без съмнение гр.Бургас е много голям град и устройването и застрояването на урегулираните имоти в него следва да е съобразено с посочените в чл.38, ал.1 от НПНУОВТУЗ градоустройствени показатели.

От административната преписка и от заключението на вещото лице става видно, че в процесния ПУП-ПРЗ на ж.к. „Славейков“ за имота на жалбоподателите са предвидени градоустройствени показатели: Плътност на застрояване 40%; Интензивност на застрояване 2,0; Необходима озеленена площ 50%. Противно на императивно ограничените стойности на градоустройствените показатели, административният орган е занижил плътността на застрояване на процесния имот на 40%, а необходимата

озеленена площ е завишена до 50%. Съдът намира, че така определените градоустройствени показатели противоречат на приложимите императивни правни норми, още повече, че в административната преписка не се съдържат мотиви относно решението градоустройствените показатели да бъдат различни от нормативно установените. По тези съображения, оспореното решение е незаконосъобразно в тази част и следва да бъде отменено.

По отношение възражението на жалбоподателите срещу наложената забрана в 5 годишен срок, считано от датата на влизане в сила на плана да не се допускат и одобряват изменения на ПУП-ПРЗ, касаещи промяна в отреждане, характер, начин и показатели на застрояване:

Така наложената забрана за допускане и одобряване изменения на ПУП-ПРЗ, касаещи промяна в отреждане, характер, начин и показатели на застрояване на имоти, предмет на процесния ПУП-ПРЗ и належащи се в ж.к. „Славейков“ гр.Бургас не е мотивирана и не е посочено правното основание въз основа, на което ОБС Бургас е взел това решение.

Единствената законово предвидена забрана за изменение на подробни устройствени планове се съдържа в разпоредбата на чл.134 ал.5 от ЗУТ, където е посочено, че подробните устройствени планове, приети от Националния експертен съвет, не могат да се изменят за период до пет години от влизането им в сила. Изключение се допуска въз основа на заключение на експертния съвет на общината и със съгласие на министъра на регионалното развитие и благоустройството. Видно от разпоредбата е, че забраната за изменение на ПУП за посочения период е допусната със самия закон, а не е вменена в компетентността на даден административен орган. Приложимото по отношение устройство на територията право не съдържа разпоредби, които пряко да оправомощават ОБС да налага забрани, въз основа на които да не се допускат и одобряват изменения на ПУП-ПРЗ, касаещи промяна в отреждане, характер, начин и показатели на застрояване, както и не съдържа такива, от чието тълкуване да бъде направен извод в тази насока. По изложените съображения, съдът намира, решението на ОБС Бургас в тази част за постановено при липса на правно основание, което обуславя неговата нищожност.

В заключение, съдът приема, че оспореното решение е незаконосъобразно, както следва:

- в частта, с която за УПИ XXIII-365 в кв.49 по плана на ж.к.„Славейков“ е отредено предназначение за имота – “за търговски дейности”;
- в частта, с която за УПИ XXIII-365 в кв.49 по плана на ж.к.„Славейков“ е предвиден начина на застрояване „свободно”;
- в частта, с която за УПИ XXIII-365 в кв.49 по плана на ж.к.„Славейков“ са определени градоустройствени показатели – Плътност на застрояване 40%; Интензивност на застрояване 2,0; Необходима озеленена площ 50%;
- а в частта, с която е наложена забрана в 5 годишен срок, считано от датата на влизане в сила на плана да не се допускат и одобряват изменения на ПУП-ПРЗ, касаещи промяна в отреждане, характер, начин и показатели на застрояване – е нищожно.

Изходът от оспорването обуславя възлагане на разносните по делото върху административния орган – издател на оспорения административен акт, на основание чл.143 ал.3 и 4 от АПК, във връзка с изричните изявления на процесуалните представители на жалбоподателите. Община Бургас следва да

заплати на жалбоподателите разноски в размер на 900 лева, както следва – адвокатско възнаграждение (лист 53) в размер на 500 лева и депозит за извършване на съдебно-техническа експертиза в размер на 400 лева (лист 143).

По изложените съображения и на основание чл.172, ал.2 от АПК, съдът

#### РЕШИ

ОТМЕНЯ решение № 40-17/21.10.2010 година на Общински съвет – Бургас, с което е одобрен проекта за актуализация – изменение на ПУП – ПРЗ на ж.к. „Славейков, както следва:

- в частта, с която за УПИ XXIII-365 в кв.49 по плана на ж.к."Славейков" е отредено предназначение за имота – "за търговски дейности";
- в частта, с която за УПИ XXIII-365 в кв.49 по плана на ж.к."Славейков" е предвиден начина на застрояване „свободно“;
- в частта, с която за УПИ XXIII-365 в кв.49 по плана на ж.к."Славейков" са определени градоустройствени показатели – Плътност на застрояване 40%; Интензивност на застрояване 2,0; Необходима озеленена площ 50%.

ВРЪЩА административната преписка на Общински съвет - Бургас, за произнасяне в отменените части на решението, съобразно мотивите на настоящото решение.

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНО решение № 40-17/21.10.2010 година на Общински съвет – Бургас в частта, с която е наложена забрана в 5 - годишен срок, считано от датата на влизане в сила на плана да се допускат и одобряват изменения на ПУП-ПРЗ, касаещи промяна в отреждане, характер, начин и показатели на застрояване.

ОСЪЖДА Община Бургас да заплати на Йоанна Тодорова Чакърва с ЕГН \_\_\_\_\_ и Христина Тодорова Тонева с ЕГН \_\_\_\_\_ сумата от 900 (деветстотин) разноски по делото.

Решението може да се обжалва в четиринадесетдневен срок от съобщаването му пред Върховен административен съд.

СЪДИЯ: /п/